

Forslag

til

Lov om ændring i færdselsloven.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 3. juni 1959.*)

§ 1.

I færdselslov nr. 153 af 24. maj 1955 som ændret ved lov nr. 122 af 12. april 1957 og lov nr. 183 af 7. juni 1958 foretages følgende ændringer:

1. § 57, stk. 4, affattes således:

„Bestemmelse af varig karakter om særlig begrænsning af kørehastigheden træffes for strækninger, hvor omstændighederne, herunder tæt bebyggelse, tilsiger det, eller hvor der erfaringsmæssigt køres med en efter forholdene for stor hastighed. For hovedveje træffes bestemmelse herom af justitsministeren, for andre veje af politimesteren (politidirektøren i København) efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler. Afgørelsen træffes efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse.“

2. § 65, stk. 2, ophæves.

3. § 65, stk. 3, affattes således:

„Har et motordrevet køretøj i øvrigt voldt skade, skal den for køretøjet ansvarlige yde erstatning efter lovgivningens almindelige regler.“

4. § 65, stk. 4, affattes således:

„Sker der skade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, bestemmer retten under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes fra en af siderne.“

5. § 65, stk. 7, ophæves.

6. I § 65 ændres stk. 3-6 til stk. 2-5.

7. § 66 affattes således:

„Ejeren af et motordrevet køretøj, der skal registreres eller godkendes af det offentlige, skal til dækning af erstatningskrav i henhold til § 65 tegne en forsikring i et af staten anerkendt ansvarsforsikringsselskab og holde forsikringen i kraft. Forsikringen skal dække personskade på indtil 150 000 kr. for hver tilskadekommen eller dræbt person og tingsskade på indtil 60 000 kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 2. For så vidt angår andre motordrevne køretøjer, herunder cykler med hjælpemotor, er den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej, ansvarlig for, at der er tegnet en tilsvarende forsikring.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter de nærmere regler om forsikringspligtens gennemførelse og om anerkendelse af forsikringsselskaber.

Stk. 4. Præmier for den i stk. 1 og 2 omhandlede forsikring kan inddrives ved udpantning. Er forsikring tegnet for et større beløb end foreskrevet, gælder denne regel hele præmien.

Stk. 5. Forsikringsselskabet har regres mod enhver, der efter § 65, stk. 5, er ansvarlig for skaden, og som har forvoldt denne med forsæt. Er skaden forvoldt ved grov uagtsomhed, afgøres det under hensyn til skyldgraden og omstændighederne i øvrigt, om selskabet skal have regres og i bekræftende fald i hvilket omfang.

Stk. 6. Det i stk. 5 omhandlede regreskrav må ikke dækkes ved forsikring.

Stk. 7. Motordrevne køretøjer, der tilhører danske statsmyndigheder eller statsinstitutioner eller danske kommuner, er

*) Se FT: 2037, 2179, 4658, 5378; A. 1603; B. 961, 1119. Lov nr. 206 af 11. juni 1959.